9

தேவன் மரியாளைத் தேர்ந்து கொண்டது ஏன்

லூக்கா 1 & 2, ஒரு ஆழ்ந்த கண்ணோட்டம்

"குணசாலியான பெண்" பற்றி வசனப்பகுதியில், "அவள் பிள்ளைகள் எழும்பி, அவளைப் பாக்கியவதி என்கிறார்கள்" (நீதி. 31:28அ) என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. KJV *மொழிபெயர்ப்பானது பின்வருமாறு இந்தச் சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகிறது: "அவள் பிள்ளைகள் எழும்பினார்கள், பாக்கியவதி என்று அவளை அழையுங்கள்."*

தாய்மார்கள் விசேஷித்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள். Peanuts *என்ற கார்ட்டூன் படத்துணுக்கில் சார்லி பிரவுண், "ஒவ்வொருக்கும் அவர்கள்மீது அன்பு காண்பிக்கவும், அவர்களை நம்பவும், அவர்களைக் கவனிக்கவும், அவர்களை ஆதரிக்கவும், அவர்களுடன் சிரிக்கவும் அழவும் யாரேனும் ஒருவர் தேவை" என்று கூறினான். அதற்கு லூசி, "அது அநேகம்பேராய் இருக்குமே" என்று பதிலளித்தாள். பின்பு ஸ்னூப்பி[1] "அல்லது அற்புதமான ஒரு தாயாராய் இருக்கும்" என்று கூடுதலாகக் கூறிற்று. என் மீது நம்பிக்கை கொண்டுள்ள மற்றும் என்னை ஆதரித்துள்ள எல்லாருடைய பெயர்களின் பட்டியலின் உச்சத்தில் இரண்டு தாய்மார்கள் இருக்கின்றனர்: எனது சொந்தத் தாயும் எனது மூன்று பெண்குழந்தைகளின் தாயும். நம்மில் பெரும்பான்மையானோர் எழும்பி நமது தாய்களைப் பாக்கியவதி என்று அழைக்க முடியும்.*

லூக்கா 1ல், நாம் வேறு ஒருவருடைய தாயைப் பாக்கியவதி என்று அழைக்கும்படி உற்சாகப்படுத்தப்படுகின்றோம். வசனம் 42ல் எலிசபெத்து, தாயாகவிருந்த இன்னொரு பெண்ணிடம் பின்வருமாறு கூறினாள்: "ஸ்திரீகளுக்குள்ளே நீ ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள்." அது, "நீ பெண்களுக்குள் மிகவும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள்" என்று அர்த்தம்தரும் ஒரு எபிரெயச் சொல்விளக்கமாக இருந்தது. வசனம் 48ல், இந்தப் பெண் "இதோ, இதுமுதல் எல்லாச் சந்ததிகளும் என்னைப் பாக்கியவதி என்பார்கள்" என்று பதில் உரைத்தார். இவளது பிள்ளைகள் இவளை பாக்கியவதி என்று அழைப்பது மட்டுமின்றி, எல்லா மக்களும் இவளை தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள் என்று ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். இந்த வசனப்பகுதியானது இயேசுவின் தாயான மரியாளைப் பற்றிப் பேசுகிறது.

எல்லாத் தாய்மார்களும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள், ஆனால் மரியாள் விசேஷித்த வகையில் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருந்

தாள். அந்த காலத்தில் வாழ்ந்த எல்லா யூதப்பெண்களிலும் இவளைத் தேவன் தமது குமாரனுக்குத் தாயாக இருக்கும்படித் தேர்ந்து கொண்டார். இந்த உண்மையை நாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்கையில், "ஏன்? மரியாளைப் பற்றிய விசேஷித்த விஷயம் என்ன?" என்று கேட்கின்றோம்.

தேவன் இவளைத் தேர்ந்தெடுக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட வில்லை, தேவன் மரியாளைத் தேர்ந்தெடுக்க வற்புறுத்தப்படும் அளவுக்கு, மரியாள் மிகவும் நல்ல மற்றும் முழுநிறைவு வாய்ந்த பெண்மணியாக இருந்தாள் என்று வசனத்தில் எதுவும் சுட்டிக்காண்பிப்பதில்லை. மாறாக, இவளைத் தேவன் தமது கிருபையின் வெளிப்பாடாகத் தேர்ந்துகொண்டார் என்று நமக்குக் கூறப்படுகிறது. தூதன் மரியாளை, "கிருபை பெற்றவளே வாழ்க!" (லூக். 1:28) என்ற வார்த்தைகளுடன் வாழ்த்தினார். "கிருபை பெற்றவளே" என்பது "கிருபை" என்பதற்கான கிரேக்கச் சொல்வடிவம் ஒன்றிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது - மற்றும் "கிருபை" என்ற வார்த்தையானது "தகுதியற்றவருக்குத் தரப்படும் தயவு" என்பதைப் பற்றிப் பேசுகிறது. இருந்தபோதிலும், மரியாள் தேவனால் தேர்ந்துகொள்ளப் படுவதற்குத் தம்மிடத்தில் குறிப்பிட்ட சில விசேஷித்த குணங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆகையால், நாம் மீண்டும், "அந்தக் குணங்கள் யாவை?" என்று கேட்கின்றோம். இந்தப் பாடத்தில் நாம், "தேவன் மரியாளைத் தேர்ந்து கொண்டது ஏன்?" என்பதைக் கண்டுபிடிக்க மரியாளின் வாழ்வைப் பற்றி ஆராய்வு மேற்கொள்வோம்.

லூக்கா 1:26க்கு முதலில் திரும்புங்கள். இந்த வசனமானது, "ஆறாம் மாதத்தில் ..." என்று தொடங்குகிறது. இது, யோவான் ஸ்நானனின் தாயான எலிசபெத்து கர்ப்பமாகி ஆறாம் மாதமாக இருந்தது. "ஆறாம் மாதத்திலே காபிரியேல் என்னும் தூதன், கலிலேயாவிலுள்ள நாசரேத்தென்னும் ஊரில் ... தேவனாலே அனுப்பப்பட்டான்." நாசரேத் என்பது கலிலேயாக் கடலின் மேற்கு முனையில் இருந்து பதினைந்து மைல்கள் தொலைவிலும், மத்திய தரைக்கடலில் இருந்து இருபத்தி இரண்டு மைல்கள் தொலைவிலும், லீபனோன் மலைப்பகுதிகளின் தென்கோடிச் சரிவுகள் ஒன்றில் அமைந் திருந்த ஒரு சிறு கிராமம் ஆகும்.

தூதன், "தாவீதின் வம்சத்தானாகிய யோசேப்பு என்கிற நாமமுள்ள ஒருவனுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்த ஒரு கன்னிகையிடத்திற்கு தேவனால் அனுப்பப்பட்டான்" (1:27அ). யோசேப்பு தாவீது ராஜாவின் சந்ததியாரா யிருந்தார், ஆனால் அந்த இராஜரீக வம்சமானது கடினமான வேளைகளில் வீழ்ந்துபோயிருந்தது. யோசேப்பு ஒரு ஏழை[2] தச்சராக இருந்தார் (மத். 13:55), இவர் நாசரேத்தூரில் வாழ்ந்தார் (லூக். 2:4).

மரியாள் என்ற பெயருடைய கன்னிப் பெண்ணிடத்தில் தூதன் அனு ப்பப்பட்டார் (மத். 1:27ஆ). "மரியாள்" என்பது "மிரியம்"[3] என்ற எபிரெயப் பெயரின் கிரேக்க வடிவம் ஆகும். இவளும் யோசேப்பைப் போலவே தாவீது ராஜாவின் சந்ததியாளாக இருந்தாள்,[4] இவளும் ஒரு பகட்டு இல்லாத குடும்பத்தில் இருந்து வந்தவள் என்பது உறுதி.[5] மரியாள் யோசேப்புக்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்தாள் - அல்லது திருமணத்திற்கான நிச்சயதார்த்தம் பண்ணப்பட்டிருந்தாள் (மத். 1:18). அந்த நாட்களில், பெரும்பாலான

திருமண நிச்சயதார்த்த வைபவங்கள் ஒரு இளம் பெண்ணின் வாழ்வில் மிகவும் முன்னதாகவே நடைபெற்றன, எனவே காபிரியேல் மரியாளுக்குத் தரிசனமானபோது, மரியாள் ஒரு புத்திளம் பெண்ணாகவே இருந்திருக்க வேண்டும்.[6]

தேவனுடைய நோக்கங்களை நிறைவேற்றுதல் என்பது வரும்போது, சுற்றியுள்ளவைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகள் என்பவை அவ்வளவு முக்கியத் துவம் வாய்ந்தவைகளாவதில்லை. தேவன் எவர் ஒருவரையும் எவ்விடத்தி லும் பயன்படுத்த முடியும். இவ்வசனப்பகுதியானது, நீங்கள் தேவனால் பயன்படுத்தப்படுவதற்கு வயது முதிர்ந்து சுருக்கம் விழும் வரையில் காத்திருக்கத் தேவையில்லை என்பதையும் மறைமுகமாய் உணர்த்துகிறது. தேவதூதன் ஒரு இளம் பெண்ணிடம் (அநேகமாக இவள் தமது முன்னிளமைப்பிராயத்து வயதுகளில் இருந்திருப்பாள்) தெய்வீகத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் இவளது உதவியை தேடி வந்தார்.

இவள் தமது சிந்தையைப் பயன்படுத்த அஞ்சாதிருந்தாள்

தூதன் மரியாளிடம், "கிருபை பெற்றவளே வாழ்க, கர்த்தர் உன்னு டனே இருக்கிறார்" (1:28) என்று கூறினார். தூதனுடைய வார்த்தையினால் மரியாள் "கலக்கம் அடைந்தாள்" (1:29அ). வேதாகமத்தில் உள்ள பெரும் பாலான மக்கள், பரலோகத்திலிருந்த வரும் ஒருவரை எதிர்கொண்டபோது தொந்தரவு அடைந்தார்கள். ஆயினும் பயப்படுவதற்குப் பதிலாக இவள், "இந்த வாழ்த்துதல் எப்படிப்பட்டதோ என்று சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தாள்" (1:29ஆ).

மரியாள் தமது சிந்தையைப் பயன்படுத்தும் ஒரு நபராக இருந்தாள். இயேசுவின் பிறப்பைச் சுற்றிலும் நடந்தவற்றை இவள் ஆழ்ந்து சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தாள் என்று பிற்பாடு நமக்குக் கூறப்படுகிறது (லூக். 2:19). இவள், தேவன் தமக்குத் தந்த சிந்தையைப் பயன்படுத்த அஞ்சாதிருந்தாள்.

இவள் ஒரு தேவபக்தியான பெண்மணியாயிருந்தாள்

"தூதன் மரியாளிடத்தில், 'மரியாளே, பயப்படாதே; நீ தேவனிடத்தில் கிருபைபெற்றாய்' என்று கூறினார்" (1:30). அடிப்படையில் நல்லவரா யிராமல், எவரொருவரும் தேவனிடம் கிருபை பெற முடியாது. மரியாள் ஒரு நேர்மையான, பக்திமிகுந்த, உயர்வான ஒழுக்கநெறியுள்ள - நேர்மையின் பெண் என்று நாம் நினைக்க முடியும்.

இவள் தேவன்மீதும் அவரது வல்லமைமீதும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தாள்

தூதன் தொடர்ந்து பின்வருமாறு கூறினார்:

> *இதோ, நீ கர்ப்பவதியாகி ஒரு குமாரனைப் பெறுவாய், அவருக்கு இயேசு என்று பேரிடுவாயாக. அவர் பெரியவராயிருப்பார், உன்னதமானவருடைய குமாரன் என்னப்படுவார்; கர்த்தராகிய தேவன் அவருடைய பிதாவாகிய தாவீதின் சிங்காசனத்தை அவருக்குக் கொடுப்பார். அவர் யாக்கோபின் குடும்பத்தாரை என்றென்றைக்கும் அரசாளுவார்; அவருடைய ராஜ்யத்துக்கு முடிவிராது என்றான் (1:31-33).*

இயேசுவின் இராஜ்யமே சபையாக உள்ளது (மத். 16:18, 19). நமது ஆண்டவர் தேவனுடைய வலது பாரிசத்திற்கு எழுந்தருளிச் சென்றபோது, அவர் தமது இராஜ்யத்தில் ஆளுகையைத் தொடங்குவதற்காகத் தாவீதின் அரியணையில் அமர்ந்தார் (அப். 2:25-36). இவை எல்லாவற்றையும் தூதனுடைய வார்த்தைகள் முன் எதிர்பார்ப்புடன் எடுத்துரைத்தன.

இருப்பினும், எதிர்காலத்தில் முப்பதுக்கும் சற்று அதிகமான ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு என்ன நடக்கப்போகிறது என்பது இளம் பெண்ணாயிருந்த மரியாளின் அக்கறைக்குரிய விஷயமாயிருக்கவில்லை. "நீ கர்ப்பவதியாகி ஒரு குமாரனைப் பெறுவாய்" என்ற வார்த்தைகளே அவளது காதுகளில் ரீங்காரமிட்டுக் கொண்டிருந்தன. தூதனிடத்தில் இவள், "இது எப்படியாகும்? புருஷனை அறியேனே" என்றாள் (1:34).

முதல் பார்வையில் இது, ஒன்பது மாதங்கள் பேச முடியாமை என்பதை விளைவித்த சகரியாவின் அவிசுவாசமான பதில்போன்றே ஒலிக்கிறது (1:18, 20) - ஆனால், இது நடக்குமா என்பதல்ல ஆனால், இது எவ்வாறு நடக்கும் என்பதே மரியாளின் கேள்வியாயிருந்தது. இவள் தூதனை விசுவாசித்தாள் என்பது நமது வேத பாடப்பகுதியில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது (1:45).

"எப்படி" என்ற இவளது கேள்விக்குத் தூதன் பதில் அளித்தார். அவர், "பரிசுத்த ஆவி உன்மேல் வரும்; உன்னதமானவருடைய பலம் உன்மேல் நிழலிடும்; ஆதலால் உன்னிடத்தில் பிறக்கும் பரிசுத்தமுள்ளது தேவனுடைய குமாரன் என்னப்படும்" (1:35). "நிழலிடும்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது செப்துவஜிந்த்[7] மொழிபெயர்ப்பில் ஆசரிப்புக் கூடாரத்தை நிரப்பியிருந்த தேவனுடைய பிரசன்னத்தைப் பற்றிப் பேசுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது (யாத். 40:35ஐக் காணவும்).[8]

மரியாள் ஒரு அடையாளத்தைக் கேட்கவில்லை, ஆனால் தூதன் இவளுக்கு அடையாளம் ஒன்றைக் கொடுத்தார்: "இதோ, உனக்கு இனத்தாளாயிருக்கிற[9] எலிசபெத்தும் தன் முதிர்வயதிலே ஒரு புத்திரனைக் கர்ப்பந்தரித்திருக்கிறாள்; மலடியென்னப்பட்ட அவளுக்கு இது ஆறாம் மாதம்" (1:36). அவர் அத்துடன், "தேவனாலே கூடாத காரியம் ஒன்றுமில்லை"[10] (1:37) என்பதையும் கூடுதலாகக் கூறினார். இதனை விசுவாசிக்க வேண்டும் என்று மரியாளிடம் கேட்கப்பட்டது - இவளும் அதை விசுவாசித்தாள் (1:45). நாம் வாழ்வின் அறைகூவல்களைச் சந்திக்க வேண்டுமென்றால், நீங்களும் நானும் இதையே விசுவாசிக்க வேண்டும்.

இவள் ஒரு தாழ்மையான ஆவியைக் கொண்டிருந்தாள்

மரியாள், "இதோ, நான் ஆண்டவருக்கு அடிமை, உம்முடைய வார்த்தையின்படி எனக்கு ஆகக்கடவது" (1:38அ) என்று பதில் அளித்தாள். தேவன் மரியாளைத் தேர்ந்துகொண்டது ஏன் என்பதை விளக்கப்படுத்தும் ஒரே ஒரு வசனம் உள்ளது என்றால் அது இதுவாகவே இருக்கிறது. முதலாவது, "ஆண்டவருக்கு அடிமை" என்ற சொற்றொடரைக் கவனியுங்கள். "அடிமை" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையானது "அடிமை" என்பதற்குரிய பெண்பால் வடிவமாக உள்ளது. பெண் அடிமைகள் என்பவர்கள், அடிமைகளிலேயே மிகவும் தாழ்த்தப்பட்ட, இழிவாகக் கருதப்பட்ட மற்றும் தவறாக நடத்தப்பட்டவர்களாக இருந்தார்கள். "அவர் தம்முடைய அடிமையின் தாழ்மையை நோக்கிப்பார்த்தார்" என்று மரியாள் பின்பு பாடினாள் (1:48).

இவள் தேவனுடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிகிறவளாக இருந்தாள்

லூக்கா 1:38ன் இரண்டாவது பகுதியைக் காணவும்: "உம்முடைய வார்த்தையின்படி எனக்கு ஆகக்கடவது." இதன் மறைமுகமான கருத்துக்கள் யாவற்றையும் ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள். (மரியாள் ஒரு சிந்திக்கும் நபர் என்பதை நினைவில் வையுங்கள்; இவள் தமது கண்களை அகலத் திறந்தவளாக இதனுள் சென்றாள்.) இவள் ஒரு இளம்பெண்ணாக இருந்தாள், திருமணத்திற்கு நியமிக்கப்பட்டவளாக இருந்தாள், திடீரென்று கர்ப்பமாக வேண்டியவளாயிருந்தாள். இவளுக்குக் கணவராக வேண்டியவர் "இது என்னுடையதல்லவே!" என்று மறுப்பது உறுதி.

நாசரேத்தூர் போன்ற சிறிய ஊரில் இவளது சூழ்நிலை எவ்வளவு நிலையற்றதாக இருந்திருக்கும் என்பதை உய்த்துணர்வது நமக்கு மிகவும் கடினமானதாக இருக்கிறது. மற்றவர்களின் பார்வைகள், உறுத்து நோக்குதல்கள், முணுமுணுப்புக்கள், புறங்கூறுதல் மற்றும் தவறான விமர்சனங்கள் ஆகியவற்றைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள்.[11] [திருமணம் செய்வதற்கென்று] நியமிக்கப்பட்ட பெண்ணொருத்தி வேசித்தனம் செய்தால் அவள் சாகும்படி கல்லெறியப்பட வேண்டும் என்ற நியாயப்பிரமாணத்தினால் (உபா. 22:23, 24[12]) இவள் தமது வாழ்வையே இழக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருந்தது. பழைய ஏற்பாட்டில் மரணத்தினால் தண்டிக்கப்படக் கூடியதாயிருந்த பாவங்கள் எல்லாவற்றிலும், ஒருத்தியைக் கர்ப்பமுறச் செய்யும் செயலானது அவள் அதை மறுப்பதற்கு மிகவும் கடினமானதாக இருந்தது. அவளுக்கெதிராக இரண்டு அல்லது மூன்று சாட்சிகளைக் கண்டறிதல் என்பது (உபா. 17:6; 19:15) பிரச்சனையாக இருக்காது; மரியாளின் கர்ப்ப காலத்தின் ஆறாம் அல்லது ஏழாம் மாதத்தில் இவளைக் கடந்து செல்லும் முதல் இரண்டு அல்லது மூன்று மனிதர்கள் அந்த நோக்கத்திற்கு ஏற்புடையவர்களாய் இருப்பார்கள்.

இந்தக் கடுமையான விளைவுகள் எல்லாவற்றைப் பற்றியும் மரியாள் அறிந்திருந்தாள். இருந்த போதிலும் தூதனிடம் இவள், "உம்முடைய வார்த்தையின்படி எனக்கு ஆகக்கடவது" என்று கூறினாள். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், "இது தேவன் விரும்புகின்ற வழிமுறையென்றால், அவ்வாறே ஆகட்டும்" என்று இவள் கூறினாள். இவள் தேவனுடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிகிறவளாய் இருந்தாள். அது தாயோ, தந்தையோ, மகனோ அல்லது மகளோ யாராயிருப்பினும் - இவ்வகைப் பட்ட நபர்களையே தேவன் பயன்படுத்த முடியும்.

"அப்பொழுது தேவதூதன் அவளிடத்திலிருந்து போய்விட்டான். அந்நாட்களில் மரியாள் எழுந்து, மலைநாட்டிலே யூதாவிலுள்ள ஒரு பட்டணத்திற்குத் தீவிரமாய்ப் போய்," (1:38ஆ, 39). இவர் தமது உறவுப் பெண்ணான எலிசபெத்தைப் பார்ப்பதற்காக இவ்வாறு சென்றாள். இவளுக்கு என்ன நடந்திருந்தது என்பதை நம்பக் கூடிய ஒரு சில மக்களில் எலிசபெத்தும் ஒருவளாக இருந்திருப்பாள்.

மரியாளைக் கண்டபோது எலிசபெத்து "பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டாள்" (1:41ஆ) மற்றும் அவள் "உரத்த சத்தமாய்" (1:42அ) பின்வருமாறு கூறினாள்: "ஸ்திரீகளுக்குள்ளே நீ ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள், உன் கர்ப்பத்தின் கனியும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டது. என் ஆண்டவருடைய தாயார் என்னிடத்தில் வந்தது எனக்கு எதினால் கிடைத்தது" (1:42ஆ, 43).

இவள் வேதவசனங்களை அறிந்திருந்தாள்

வசனம் 46ல் தொடங்கி வசனம் 55வரை தொடர்ந்து [தேவனை] மேன்மைப்படுத்தும் ஒரு பாடலுடன் மரியாள் பதில் அளித்தாள். எர்னஸ்ட் ஹவுஸர் அவர்கள், இந்தச் சிறிய, உயர்வூட்டும் பாடலானது "புதிய ஏற்பாட்டின் இலக்கிய வைரங்களில் ஒன்று" என்று எழுதினார்.[13] இந்தப் பத்து வசனங்களில், நாம் இயேசுவின் தாயாகிய மரியாளின் அநேகமான வார்த்தைகள் பதிவு செய்யக் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளோம்.

மரியாளின் வார்த்தைகள், 1 சாமுவேல் 2:1-10ல் உள்ள அன்னாளின் பாடலை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. மரியாளின் பாடல் மூன்று ஆய்வுக் கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளது: (1) இவளுக்குத் தேவன் செய்திருந்தவை (1:46-49), (2) எல்லா மனிதர்களுக்கும் தேவன் செய்திருந்தவை - அவர் உதவியற்றவர்களுக்கு, தாழ்மையானவர்களுக்கு, மற்றும் பசியுற்றவர் களுக்கு உதவியிருந்தார் (1:50-53), மற்றும் (3) இஸ்ரவேல் மக்களுக்குத் தேவன் செய்திருந்தவை (1:54, 55). இவற்றில் கடைசி ஆய்வுக் கருத்தானது, தேவன் எப்போதும் தமது வார்த்தையைக் காக்கின்றார் என்பதற்கு நிரூபணமாய் இருந்தது!

மரியாள் கூறியதை நாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்கையில், இவள் வேத வசனங்களை அறிந்திருந்தாள் என்ற உண்மையினால் நாம் ஈர்க்கப் படுகின்றோம்.[14] இவளது துதியின் வார்த்தைகளில் பழைய ஏற்பாட்டின் பன்னிரெண்டு வசனப்பகுதிகள் பிரதிபலிக்கின்றன. ஜெப ஆலயப் பள்ளிகளில் பையன்கள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த அந்த நாட்களில்

இந்த உண்மையானது குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது.

மரியாளின் வாழ்வினூடே நமது [பாடத்தின்] வேகத்தை நாம் விரைவுபடுத்த வேண்டும். லூக்கா 2ம் அதிகாரமானது இயேசுவின் பிறப்பையும் மேய்ப்பர்கள் அவரை வந்து பார்த்ததையும் பற்றிக் கூறுகிறது. வசனம் 19, "மரியாளோ அந்தச் சங்கதிகளையெல்லாம் தன் இருதயத்திலே வைத்து, சிந்தனை பண்ணினாள்" என்று கூறுகிறது.

இவள் வீரமும் தைரியமும் கொண்டவளாய் இருந்தாள்

இயேசு பிறந்து ஏறக்குறைய நாற்பது நாட்கள் ஆனபோது, மரியாளும் யோசேப்பும் பலி செலுத்துவதற்காக அந்தப் பிள்ளையை எருசலேமுக்கு எடுத்துச் சென்றார்கள் (லேவி. 12:2-4, 6-8). அங்கிருந்த சிமியோன் என்ற ஒரு மனிதர் இயேசுவைத் தமது கைகளில் ஏந்திக்கொண்டு, அந்தப் பிள்ளை நிறைவேற்றவிருந்த எல்லாவற்றையும் கூறினார் (லூக். 2:25-35). ஏவுதல் பெற்ற அவரது வார்த்தைகளில் மரியாளுக்கான பின்வரும் அச்சுறுத்துகிற எச்சரிக்கையும் உள்ளடங்கியிருந்தது: "உன் ஆத்துமாவையும் ஒரு பட்டயம் உருவிப்போகும்" (2:35).

சற்றே நின்று, மரியாளுக்குக் காத்திருந்த இந்தப் பணிப்பொறுப்பைக் குறித்து ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள். மூன்று மகள்களை வளர்த்தல் என்பது எனக்கும் என் மனைவிக்கும் சுலபமானதாக இருந்ததில்லை. மரியாள் குறைந்தது ஏழு பிள்ளைகளைக் கொண்டிருந்தாள்[15] - அவர்களில் எல்லாருக்கும் மூத்தவர் தேவனுடைய குமாரனாக இருந்தார்! தேவனுடைய சொந்தக் குமாரனை வளர்ப்பதற்குப் பொறுப்பாயிருப்பதில் உள்ள இறுக்கத்தை என்னால் கற்பனை செய்யவும் கூட முடியவில்லை. இப்போது, இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, கடைசியில் மரியாளின் ஆத்துமாவை ஒரு பட்டயம் உருவிப் போகும் என்று இவளிடம் சிமியோன் கூறினார். இருதய வேதனை வரவிருந்தது!

அந்த அறைகூவல்களை வீரமுள்ள பெண் மட்டுமே எதிர்கொண்டு - சந்தித்து - இருக்க முடியும். மரியாள், திருமணமாகமலேயே தாயாகுதல் என்பது போன்றவை கேள்விப்பட்டிருக்கப்படாமல் இருந்த அந்த நாட்களில், அவ்வாறு இருத்தலின் விளைவுகளை ஏற்றுக்கொள்ள மனவிருப்பம் கொண்டிருந்ததினால் தமது தைரியத்தைக் காண்பித்திருந்தாள். இவள் நமது ஆண்டவரின் தாயாக இருத்தலின் விளைவை ஏற்றுக்கொண்டதினால் தொடர்ந்து தமது தைரியத்தைக் காண்பித்தாள்.

இந்த சத்தியமானது, தேவன், ஒரு அரச அரண்மனையில் ஆடம்பரத்தில் இருந்த ஒரு இனிமையான பெண்ணுக்கு மாறாக, மறைவான, இழித்துரைக்கப்பட்டும் இருந்த ஒரு சிறிய ஊரில் இருந்த ஒரு ஏழையான, அறியப்படாத இளம் பெண்ணைத் தேர்ந்து கொண்டது ஏன்? என்று விளக்கப்படுத்த உதவலாம். தேவனுக்கு பலமும் எதிர்ப்பைத் தாங்கும் சக்தியும் கொண்ட ஒருவர் தேவைப்பட்டார். அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் நாங்கள், "தேவனுக்கு வன்மையான ஒருவர் தேவைப்பட்டார்" என்று

கூறுவோம்.[16] அதாவது, தேவனுக்கு உறுதி வாய்ந்த ஒருவர் தேவைப் பட்டார்.

இயேசுவின் சொந்த ஊழியக் காலத்தின்போது, யோசேப்பைப் பற்றிய விவரம் எதையும் நாம் வேதாகமத்தில் ஒருக்காலும் வாசிப்பதில்லை; மரியாளையும் அவளுடைய பிள்ளைகளைப் பற்றியும் மாத்திரமே வாசிக்கின்றோம். இது, யோசேப்பு மரியாளை விட மிகவும் வயதானவரா யிருந்தார் என்றும், அவர் இயேசு தமது வெளியரங்கமான ஊழியத்தைத் தொடங்குமுன்பு இறந்து போனார் என்றும் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது என்று அநேகர் நினைக்கின்றார்கள்.[17] மரியாள், தாம் ஒருவளாகவே தம் ஏழு அல்லது அதற்கு அதிகமான பிள்ளைகளை வளர்ப்பதில் அதிகம் செயல்பட வேண்டியிருந்தது[18] என்பதற்குப் பலமான சாத்தியக் கூறு உள்ளது. உங்களில் சிலர் சாட்சியளிக்கும் வகையில், இது மிகவும் சுலபமானதாக இருந்திராது. தேவனுக்கு உறுதி வாய்ந்த ஒருவர் தேவைப்பட்டார் என்பதையே நான் மீண்டும் கூறுகின்றேன்!

இவள் பொறுப்பை ஏற்பதற்கு மனவிருப்பத்துடன் இருந்தாள்

மரியாளின் உறுதித்தன்மையானது, அவளிடம் இருந்த, ஆனால் பலரிடம் குறைவுபட்டுள்ள இன்னொரு பண்புடன் பிணைப்புக் கொண்டுள்ளது: இவள் பொறுப்பை ஏற்பதற்கு மனவிருப்பத்துடன் இருந்தாள். இதை விவரிப்பதற்கு நாம், இயேசுவின் பன்னிரெண்டு வயதில் நடந்த வரலாறு ஒன்றைப் பயன்படுத்த முடியும் (லூக். 2:41-51). இயேசு எங்கிருந்தார் என்பதை யோசேப்பும் மரியாளும் அறியாதிருந்தபோது, அவர்கள் அவரை எருசலேம் முழுவதிலும் ஊக்கத்துடன் தேடினார்கள். அவரைக் கவனித்துக் கொள்ளும் பொறுப்பைத் தேவன் அவர்களிடத்தில் கொடுத்திருந்தாரே. துரதிர்ஷ்டவசமாக, இன்றைய நாட்களில் சிலர் - தங்கள் தனிப்பட்ட வாழ்வில், தங்கள் திருமணங்களில், மற்றும் தங்கள் குடும்பங்களில் - பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு விருப்பமற்றவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

இவள் தனது மகன்மீதான நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தினாள்

[இப்போது நாம்] காலவேளையில் நாம் இயேசு தமது ஊழியத்தைத் தொடங்கிய பகுதியான பதினெட்டு ஆண்டுகள் கழிந்து சென்ற ஒரு பகுதிக்குத் தாண்டி வருகின்றோம். அந்த ஊழியத்தின் தொடக்க வேளையில், மரியாளும் இவளது மகனும் கானாவூரில் ஒரு திருமணத்திற்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள், அங்கு திராட்சரசம் குறைவுபட்டபோது, மரியாள் இயேசுவிடம், "அவர்களுக்குத் திராட்சரசம் இல்லை" என்று கூறினாள் (யோவா. 2:3).[19] பின்பு மரியாள், வேலைக்காரரை நோக்கி, "அவர் உங்களுக்கு என்ன சொல்லுகிறாரோ, அதின்படி செய்யுங்கள்" என்று

கூறினாள் (யோவா. 2:5). இவள், தமது மகன் அந்த சூழ்நிலைபற்றி அக்கறை செலுத்த முடியும் என்று நம்பினாள்.

ஒவ்வொரு பெற்றோருக்கும் அவசியமாகிற ஒரு பண்பை இவள் காட்சிப்படுத்தினாள்: இவள் தமது பிள்ளையின் மீது நம்பிக்கை கொண்டிருந்தாள், மற்றும் அந்த நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தினாள். "உன்னால் இதைச் செய்ய முடியும்" என்ற சிந்தனையின் உறுதிப்பாடானது எனது தாயார் எனக்களித்த மாபெரும் பரிசுகளில் ஒன்றாக இருந்தது.

இவள் பிறரின் நலம்பற்றி அக்கறை கொண்டிருந்தாள்

அடுத்து வந்த மூன்று அல்லது அதிகமான ஆண்டுகளில் நடந்தவற்றில், மரியாளைப் பற்றி நாம் வாசிக்கும் ஒரு சில வேளைகளில் ஒன்று, இயேசு உண்பதற்குப் போதிய[காலத்]தைப் பெற்றிருக்கவில்லை என்று மரியாள் கவலைப்பட்ட வேளையாயிருந்தது (மாற். 3:20, 21). இவளும் இவருடைய மற்ற பிள்ளைகளும் இயேசுவை இல்லத்திற்குக் கூட்டிச் செல்வதற்காக வந்திருந்தார்கள் (மாற். 3:31-35).[20] இந்த நிகழ்ச்சி மரியாளையும் இவளது குடும்பத்தையும் தாழ்த்துவதில்லை; அவர்கள், இயேசு யார் என்பதையும் அவரது ஊழியம் எப்படிப்பட்டது என்பதையும் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் இருந்தார்கள். இருந்த போதிலும், மரியாள் தமது குமாரனைப் பற்றி அக்கறையாயிருந்தாள் என்று இது காண்பிக்கிறது. உங்களைப்பற்றி அக்கறை கொள்ளக்கூடிய ஒரு தாய் உங்களுக்கிருந்தால், அக்கறை செலுத்துகின்ற அந்த தாயாருக்காகத் தேவனுக்கு நீங்கள் நன்றி செலுத்துவீர்கள் என்று நான் நம்புகின்றேன்.

இவள் - முடிவு வரையிலும் - தமது பணிப்பொறுப்பில் உண்மையுள்ளவளாய் இருந்தாள்

எடுத்துரைப்பின் அந்த இடத்திலிருந்து - சிலுவை வரையிலும் - நாம் மரியாளைப் பற்றிய காட்சியை இழந்தவர்களாய் இருக்கின்றோம். துன்ப உணர்வைத் தூண்டும் பின்வரும் காட்சியை யோவான் பதிவு செய்தார்:

> *இயேசுவின் சிலுவையினருகே அவருடை தாயும், அவருடைய தாயின் சகோதரி கிலெயோப்பா மரியாளும், மகதலேனா மரியாளும் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது இயேசு தம்முடைய தாயையும் அருகே நின்ற தமக்கு அன்பான சீஷனையும் [அநேகமாக இவர் யோவானாயிருந்திருக்கலாம்] கண்டு, தம்முடைய தாயை நோக்கி: "ஸ்திரீயே, அதோ, உன் மகன்" என்றார். பின்பு அந்தச் சீஷனை நோக்கி: "அதோ, உன் தாய்" என்றார் ... (யோவா. 19:25-27).*

மரியாள், சிலுவையில் தொங்கிய தனது மகனைக் கண்ணோக்கியபடி

அங்கு நின்ற காட்சியை உங்களால் காண முடிகிறதா? இவளது கன்னங்களில் கண்ணீர் வழிந்தோடுவதை உங்களால் காண முடிகிறதா? அவரைச் சிறுவயதில் கரங்களில் தாங்கியதை நினைத்தவளாக, அப்போது தமது கரங்களில் தாங்கியிருந்ததை உங்களால் காண முடிகிறதா? இந்தக் கணத்தைச் சிறைப்பிடித்த ஒரு கவிதையைப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக நான் மனப்பாடம் செய்தேன்:

இரு பெண்கள் மலையிலிருந்து
இறங்குகையில் கதறுவதை நான் கேட்டேன்:
அவர்களில் ஒருவர் முறிபட்ட ரோஜா போலிருந்தார்,
ஒருவர் சுடரைப் போலிருந்தார்.
ஒருவர், "மனிதர்கள் இச்செயலை ஆளுவார்கள்
அவர்களின் தீய கரங்கள் இதைச் செய்தன" என்றார்;
இன்னொருவரோ, தமது கண்ணீரினூடே,
"என் மகனே, என் மகனே, என் மகனே"
என்று மட்டும் கூறினார்.[21]

மரியாள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பேசப்பட்ட வார்த்தைகளைக் கொல்கொதா என்று அழைக்கப்பட்ட மலையின் மீது கடைசியாகப் புரிந்து கொண்டாள்: "உன் ஆத்துமாவையும் ஒரு பட்டயம் உருவிப்போகும்" (லூக். 2:35அ). சலிப்பூட்டுதல் என்பதன் இடர்ப்பாட்டில் நான் மீண்டுமாக, தேவனுக்கு உறுதிமிக்க ஒருவர் தேவைப்பட்டார் என்று கூற வேண்டும்.

கடைசியாக ஒரு காட்சி எஞ்சியுள்ளது: இயேசுவின் மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றிற்குப் பின்பு, ஆவியானவரின் வருகைக்காகவும் இராஜ்யம்/சபையின் தொடங்குதலுக்காகவும் சீஷர்கள் எருசலேமில் காத்திருந்தார்கள். சீஷர்களுடன் மரியாளும் இயேசுவின் சகோதரர்களும் இருந்ததாக லூக்கா பதிவு செய்தார் (அப். 1:14). சகோதரர்கள் விசுவாசத்திற்குள் வந்திருந்தார்கள்; மரியாளின் விசுவாச மானது புரிந்துகொள்ளுதலாக மலர்ந்திருந்தது.

அங்கு நாம் மரியாளை விட்டாக வேண்டும். ஏவப்பட்டிராத பாரம் பரியம் ஒன்று, இவள் எருசலேமில் இறந்தாள் என்று கூறுகிறது; இன்னொரு பாரம்பரியமானது, இவள் யோவானுடன் எபேசு நகருக்குச் சென்று, அங்கே இறந்தாள் என்று கூறுகிறது. இவளுக்கு என்ன நடந்தது என்று நாம் அறிவது இல்லை. சபையின் தொடக்க காலமான உணர்வெழுச்சிமிகுந்த வேளையில் இவள் சபையின் அங்கமாயிருந்தாள் என்று அறிய தேவன் நம்மை அனுமதிக்கின்றார், அத்துடன் அவள் நமது ஆண்டவரின் தாயாருடைய வரலாற்றின் திரையை இழுத்து மூடிவிட்டாள்.

முடிவுரை

தேவன் மரியாளைத் தேர்ந்துகொண்டது ஏன்? தேவன் மரியாளுக்குத் தந்த, ஏறக்குறைய - சாத்தியம் இல்லாத பணிப்பொறுப்பை நிறைவேற்றுவதற்கு இவளுக்கு நிச்சயமாகவே உதவியிருக்கக் கூடிய பல

பண்புகளை நாம் கருத்தாகத் தெரிவித்து இருக்கின்றோம்:

- *இவள் தமது சிந்தையைப் பயன்படுத்த அஞ்சாதிருந்தாள்.*
- *இவள் ஒரு தேவபக்தியான பெண்மணியாயிருந்தாள்.*
- *இவள் தேவன்மீதும் அவரது வல்லமைமீதும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தாள்.*
- *இவள் ஒரு தாழ்மையான ஆவியைக் கொண்டிருந்தாள்.*
- *இவள் தேவனுடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிகிறவளாக இருந்தாள்.*
- *இவள் வேத வசனங்களை அறிந்திருந்தாள்.*
- *இவள் வீரமும் தைரியமும் கொண்டவளாய் இருந்தாள்.*
- *இவள் பொறுப்பை ஏற்பதற்கு மனவிருப்பத்துடன் இருந்தாள்.*
- *இவள் தமது மகன் மீதான நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தினாள்.*
- *இவள் பிறரின் நலம் பற்றி அக்கறை கொண்டிருந்தாள்.*
- *இவள் - முடிவு வரையிலும் - தமது பணிப்பொறுப்பில் உண்மையுள்ளவராய் இருந்தாள்.*

இந்தப் பண்புகள் எவரொருவரும் வாழ்வின் பணிப்பொறுப்புகளில் வெற்றியடைய உதவும். மிகவும் முக்கியமாக, இவைகள் எவரொருவரையும் தேவனால் அவரது ஊழியத்தில் பயன்படுத்தப்பட தகுதிப்படுத்தும்.

நாம் இந்தப் பாடத்தை முடிக்கையில், மரியாளின் சிறப்பான பண்புகளில் ஒன்றிற்குத் திரும்ப நான் விரும்புகின்றேன்: "இவள் தேவனுடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிகிறவளாக இருந்தாள்." தூதனிடம் இவள் கூறிய வார்த்தைகளை மீண்டும் ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்: "உம்முடைய வார்த்தையின்படி எனக்கு ஆகக்கடவது" (லூக். 1:38ஆ). மரியாளின் இந்தப் பதிலைப் பற்றி, கென் கையர் அவர்கள் பின்வரும் விளக்கங்களைக் கூறினார்:

> *... இவளது முடிவு விரைவானதாயிருந்தது, இவளது கீழ்ப்படிதல் முழுமையானதாயிருந்தது. இவள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவாள். எழக்கூடிய கேள்விகள் எதுவாயிருப்பினும், அல்லது புருவச் சுழிப்புகளின் மத்தியிலும், அல்லது செலுத்த வேண்டிய விலை எதுவாயிருப்பினும், அல்லது விளைவுகள் எதுவாக இருப்பினும், இது இவளது நற்பெயரை அல்லது இவள் நேசித்த மனிதரை இழக்கச் செய்வதாயிருப்பினும் இவள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவாள்.*
>
> *இது இவளது வாழ்வாக இருந்தாலும் கூட.*
>
> *... இந்த இளம் பெண் கொண்டிருந்த சாதகமான எல்லா பண்புகளிலும், "எதுவாயிருந்தாலும்" என்ற பண்பு, [இயேசுவை] வளர்க்கும் பணிப்பொறுப்பிற்கு இவளை மிகவும் ஏற்புடையவளாக்கிற்று ...*[22]

செலுத்த வேண்டிய விலை, விளைவுகள் ஆகியவை எதுவாயிருந்தாலும் - நீங்கள் உங்கள் ஆண்டவருக்குக் கீழ்ப்படிய விரும்புகின்றீர்களா?[23] *அப்படியென்றால், நீங்களும்கூட தேவன் தமது நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்தும் நபரின் வகையினராய் இருப்பீர்கள்.*

குறிப்புகள்

[1]ஸ்னூப்பி என்பது சார்லீ பிரவுனின் நாய் ஆகும். நகைச்சுவைத் துணுக்குப் படங்களில், சிலவேளைகளில் கேலிச்சித்திர விலங்குகள் வார்த்தைகளில் சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகின்றன. [2]ஏழைகள் கொடுக்க அனுமதிக்கப்பட்ட பலியை யோசேப்பும் மரியாளும் செலுத்தினார்கள் என்பது, இவர்கள் ஏழைகளாக இருந்தார்கள் என்பதை நாம் அறியும் ஒரு வழிமுறையாக உள்ளது (லூக். 2:24ஐ லேவி. 12:6-8 உடன் ஒப்பிடவும்). J.W. *மெக்கார்வி அவர்கள் "பிள்ளையின் மாபெரும் தன்மையை அறிந்த யோசேப்பும் மரியாளும் வழக்கமான மற்றும் சற்று விலை உயர்ந்த பலியை அளிக்க முடிந்திருந்ததென்றால் விலை குறைவான பலிப்பொருளைப் பயன்படுத்தி இருக்க மாட்டார்கள்" என்று எழுதும்போது நிச்சயமாக சரியானவராகவே இருந்தார்* (J.W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *The Fourfold Gospel or A Harmony of the Four Gospels* [Cincinnati: Standard Publishing Co., 1914], 34). *இயேசுவின் வாழ்வு பாணியும் (மத். 8:20) ஒரு தாழ்மையான தொடக்கத்தையே கருத்தாகத் தெரிவிக்கிறது. [3]"மிரியம்" என்றால் "கசப்பு" என்று அர்த்தமாகிறது. ரூத் 1:20 இவ்வார்த்தையின் ஒரு வடிவத்தைப் பயன்படுத்துகிறது. நாம் பழைய ஏற்பாட்டில் ஒரே ஒரு மிரியத்தையே காண்கின்றோம் (மோசேயின் சகோதரி) ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டில் நாம் பல மரியாள்களைக் காண்கின்றோம். [4]கிறிஸ்து தாவீதின் வம்சத்தவராக இருந்தார் என்பதை நமது வேத வசனப்பகுதி வலியுறுத்துகிறது (1:32, 69). மேசியா தாவீதின் "கர்ப்பத்திலிருந்து உதிப்பார்" (2 சாமு. 7:12) என்று தேவன் அவரிடம் கூறியிருந்தார். சொல்லர்த்தமாக, மேசியா "*[*தாவீதின்*] *வயிற்றிலிருந்து புறப்படுவார்" என்று தேவன் கூறினார் (*KJV*யில் காணவும்).* NIV*யில், "உன் சுய உடலில் இருந்து வருவார்" என்றுள்ளது. இயேசு, மாம்சப்பிரகாரமாக யோசேப்பின் மூலமாக வந்த தாவீதின் சந்ததியாக இராதபடியால், இவர் இந்த வாக்குத்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு மரியாளின் மூலமாக வந்த மாம்சத்திற்குரிய சந்ததியாக இருக்க வேண்டியிருந்தது. [5]குறிப்பு எண் 2ஐ மறுகண்ணோட்டமிடவும். [6]இளம்பெண்கள் பெரும்பாலும் தங்கள் முன் இளம் வயதுகளில் இருந்தார்கள். இதற்கு மறுபுறத்தில், யோசேப்பு ஒரு வயது வந்த மனிதராக இருந்திருக்கலாம். இயேசுவின் சொந்த ஊழியத்தின்போது, யோசேப்பு ஒருமுறை கூடக் குறிப்பிடப்படுவது இல்லை, இது இவர் இயேசுவுக்கு முப்பது வயதாவதற்கு முன்பே மரித்து விட்டார் என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கிறது. [7]செப்துவஜிந்த் என்பது பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பாக உள்ளது. செப்துவஜிந்த் பற்றிய ஒரு சுருக்கமான கலந்துரையாடல், இப்புத்தகத்தில் உள்ள "இயேசு வந்த வேளையில் இருந்த உலகம்" என்ற பாடத்தில், "நான்கு பேரரசுகள்" என்ற உட்தலைப்பில், "கிரேக்கர்களின் காலம்" என்ற குறுந்தலைப்பில், தாலமிகள் என்ற உட்பிரிவின் கீழ் உள்ளது. [8]ஒருவேளையில், கிரேக்கப் புராணக்கதையையும், இயேசு கன்னிப் பெண்ணிட மிருந்து பிறந்ததையும் இணையாகக் கூற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கிரேக்கத் தெய்வங்கள் மனிதப் பிறவிகளுடன் மாம்சப்பிரகாரமாக உறவுகொள்ளும் விவரங்கள் பற்றிய பண்பற்ற தன்மை, மற்றும் தூதனுடைய மென்மையான வார்த்தைகளின் அழகு ஆகியவற்றிற்கு இடையில் ஒப்பீடு எதுவும் இருப்பதில்லை. [9]*KJV*யில்* "cousin" *என்றுள்ளது, இது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய மொழிபெயர்ப் பாக உள்ளது; ஆனால் அந்த நாட்களில்* "cousin" *என்ற வார்த்தையானது, உறவு எவ்வளவு நெருக்கமானதாக இருந்தது என்று சுட்டிக்காண்பிப்பதில்லை. மரியாளும் எலிசபெத்தும், இன்றைய நாட்களில்* "second cousins" *அல்லது* "third cousins" *அல்லது* "fourth cousins" *என்று அழைக்கப்படக்கூடிய உறவுமுறை கொண்டிருந்து இருக்கலாம். [10]கிரேக்க வசனப்பகுதியில் நேர்ப்பொருளில், "எந்த ஒரு வார்த்தையும் தேவனால் கூடாததாக*

இருப்பதில்லை’’ என்று உள்ளது. ASV*யானது, இவ்விதமாக இவ்வசனத்தை, “ஏனெனில் தேவனிடமிருந்து வரும் எந்த வார்த்தையும் வல்லமை யில் வீணாகாது” என்று தரவழைக்கிறது.*

*[11]யோவான் 8:41 வசனமானது, “நாங்கள் வேசித்தனத்தில் பிறந்தவர்கள் அல்ல - ஆனால் நீ அப்படிப் பிறந்துள்ளாய்” என்று மறைவான கருத்துக் கொண்டுள்ளதாகச் சிலர் நினைக்கின்றார்கள். [12]லேவியராகமம் 20:10; எசேக்கியேல் 16:38; யோவான் 8:5 ஆகிய வசனங்களையும் காணவும். [13]*Ernest O. Hauser, “Mary, Mother of Christ,” *Reader's Digest* (December 1971): 170. *[14]எலிசபெத்தைப் போல (1:41), பிற்பாடு சகரியாவைப் போல (1:67) மரியாளும் “பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டிருந்த” சாத்தியக் கூற்றினை நான் தள்ளி விடுவதில்லை. இருந்தபோதிலும், மரியாளின் வார்த்தைகள் வசனத்தைப் பற்றிய சொந்த அறிவைச் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றன. [15]மரியாள், (யோசேப்பின் மூலமாக) இன்னும் நான்கு மகன்களும் குறைந்த பட்சம் இரண்டு மகள்களும் கொண்டு இருந்தாள் (மாற். 6:3). இவள் மகன்களின் எண்ணிக்கையைப் போன்றே மகள்களையும் கொண்டிருந்தாள் என்றால், இவள் பத்துப் பிள்ளைகளைப் பெற்றவளாய் இருந்தாள் என்றாகிறது. [16]நீங்கள் வாழும் பகுதியில் பலம் மற்றும் வலிவு ஆகியவற்றின் கருத்தைக் குறிப்பிடும் ஒரு சொல் விளக்கத்தைப் பயன்படுத்துங்கள். [17]இயேசு தமது தாயைக் கவனிக்கும் பொறுப்பை யோவானிடத்தில் விட்டார் என்ற உண்மையானது (யோவா. 19:26, 27), யோசேப்பு அப்பொழுது உயிருடன் இல்லை என்பதையும் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. [18]‘‘எல்லாவற்றையும்’’ என்று கூறாமல் ‘‘வளர்ப்பதில் அதிகம் செயல்பட வேண்டியிருந்தது’’ என்று மட்டுமே நான் கூறுகின்றேன், ஏனென்றால், முதற்பிறந்தவர் என்ற வகையில் இயேசு, தமது [வளர்ப்பு தந்தை] இறந்தபோது, குடும்பப் பொறுப்பில் சிலவற்றைத் தாம் ஏற்றிருந்திருக்கக் கூடும். இருந்தபோதிலும், உயிருடன் உள்ள பெற்றோர் என்ற முறையில் மரியாள் கொண்டிருந்த பொறுப்பு அதிகமானதாக இருந்திருக்க வேண்டும். [19]மரியாளுக்கும் இயேசுவுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற எஞ்சிய [வார்த்தைப்] பரிமாற்றத்தின் சில அம்சங்கள் “ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு முதல் வேளை” என்ற பாடத்தில், முதலாவது அற்புதம் என்ற உட்தலைப்பில் உள்ளன. [20]வசனம் 31 வசனம் 20க்குத் தொடர்புடையதா என்று நாம் நிச்சயமாகக் கூற இயலவில்லை, ஆனால் அவ்வாறு இருப்பதற்குப் பலத்த சாத்தியக் கூறு உள்ளது.*

*[21]பெயர் அறியப்படாத எழுத்தாளர். [22]*Ken Gire, *Moments with the Savior* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1998), 26-27. *[23]நீங்கள் இந்தப் பிரசங்கத்தைப் பயன்படுத்தும்போது, உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்கள் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு அவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நீங்கள் கூற விரும்பலாம்: அவர்கள் இன்னமும் கிறிஸ்தவர்களாய் ஆகாதிருந்தால். அவர்கள் மனந்திரும்புதல், அறிக்கையிடுதல் மற்றும் ஞானஸ்நானம் ஆகியவற்றின் மூலமாக (அப். 2:37, 38; 8:35-39; 22:16) தாங்கள் இயேசுவில் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். அவர்கள் விசுவாசமற்ற கிறிஸ்தவர்களாய் இருந்தால், அவர்கள் மனந்திரும்புதல், தவறை அறிக்கையிடுதல் மற்றும் ஜெபம் ஆகியவற்றின் மூலமாக கர்த்தரிடமாகவும் அவரது சபையினிடமாக வும் திரும்ப வேண்டியது அவசியமாகும் (அப். 8:22; 1 யோவா. 1:9; யாக். 5:16).*